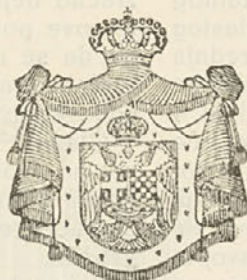

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 36 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Juna 1930'

PATENTNI SPIS BR. 7084

Mautner Isidor, veleindustrijalac, Wien, Austrija.

Radiatorski član.

Prijava od 28. marta 1929.

Važi od 1. novembra 1929.

Traženo pravo prvenstva od 2. aprila 1928. (Austrija).

Radiatorski član, koji čini predmet pronalaska, sastoji se kao što je već poznato, iz cevastog šupljeg tela snabdevenog podužnim rebrima, koje ima i gore i dole otvore za horizontalno spajanje. Takvi radiatorski članovi bili su predlagani za ogreivna tela, pomoću kojih je trebalo ne samo da se zagreje vazduh prostora koji se greje, time što bi vazduh kroz radiator bio stavljen u cirkulisanje, nego da se postigne strujanje i dejstvom zračenja toplote od radiatora. Pošto se polagalo na to, da vazduh strujanjem bude grejan, to se pri konstrukciji ogreivnih tela vodilo računa, da se predvide vertikalni kanali ili kanalni međuprostori između pojedinih članova radiatora ili njihovih delova, koji će potpomoci kretanje na više sobnog vazduha. Pošto svako ogreivno telo ima težnju, da vazduh iz svoje blizine tera na više, to mora ogreivno telo, kod kojeg je ovo kretanje vazduha na više potpomognuto naročitim konstruktivnim obličjem, zagrevati prostor više strujanjem nego li zagrevanjem.

S druge strane opet će svako ogreivno telo dejstvovati i zračenjem toplote; ako se ne bude obratila pažnja na naročito konstruktivno davanje oblika pojedinim članovima ili celom radiatoru, da bar veći deo toplotnih zrakova može nesmetano dospeti u prostor, koji treba zagrijati, to veliki deo toplotnih zrakova neće doprineti ništa toplotnom dejstvu. Ovo će biti slučaj naročito tamo, gde je obostrano zračenje

ogreivnog tela pojačati poglavito vodoravno i po mogućnosti u svima pravcima, to će se toplotno dejstvo grejanja osećati u većoj meri i donjim delovima sobe gde se ljudi bave.

Cilj je pronalaska, da se stvori ogreivno telo, kod kojeg se, koliko se može, izbegava sve što bi potpomoglo dejstvo strujanja, a pri tom da se postara i da se izvede što je moguće jače dejstvo zračenja u vodoravnom pravcu, i to prema unutrašnjosti sobe, a ne prema sobnom zidu, u čijoj je blizini ogreivno telo namešteno. Ogreivno telo se stoga snabdeva rebrima samo sa te strane na koju treba da izlazi jako dejstvo zračenja kojima se povećava površina zračenja, dok se strana okrenuta sobnom zidu tako izrađuje, da se pri tom što je moguće više izbegne da se obrazuju površine okrenute jedna prema drugoj, koje bi bile u neznatnom razmaku jedna od druge i koje obrazuju vertikalne cevi, koje bi bile u stanju da pojačaju teranje vazduha na više. Razumljivo je da i delovi okrenuti unutrašnjosti sobe moraju biti tako izvedeni, da se ne zrače uzajamno i da ne obrazuju cevi, koje potpomažu kretanje vazduha na više.

Samo takva ogreivna tela, koja nisu nameštena u neposrednoj blizini zida, gde se dakle želi dejstvo zračenja na obe strane, mogu biti snabdevena rebrima s obe strane.

U nacrtu je predstavljen oblik izvođenja pronalaska i to pokazuju: sl. 1, 2 i 3 ovaj

oblik izvođenja u izgledu spreda, sa strane i u horizontalnom preseku.

Član radiatora sastoji se iz vertikalnog cevastog šupljeg tela 1 u suštini trouglastog poprečnog preseka, čija je ravna prednja površina 2 snabdevena vertikalnim rebrima 3 i u datom slučaju na obe strane kod 4 nešto prelazi preko zidova, koji graniče zadnju stranu. Ovo šuplje telo 1 ima otvore gore i dole za horizontalno spajanje 6. Ovi delovi za spajanje idu paralelno sa zidom 2 člana radiatora i imaju na svojim krajevima, po poznatom načinu zavoje za zavrtnje spojnih cevaskih zavrtnjeva, pomoću kojih se spaja čitav niz ovih radiatorskih članova. U sl. 1 i 3 su predstavljene samo dva takva člana, koji se nalaze jedan pored drugog (jedan od ovih odlomljen), i odatle se vidi, da granični zidovi 2 snabdeveni sa rebrima leže u jednoj ravni pri sastavljanju više takvih delova. Šuplja tela 1 obrazuju sa priključnim delovima za sastavljanje sistem cirkulisanja za ogrevno sredstvo (vodu, paru ili tome sl.) i toplota ogrevnog sredstva se zrači kroz granične zidove šupljeg tela, i to poglavito kroz zidove snabdevene rebrima 2, jer se površina zračenja uvećava rebrima.

Pri tome je zračenje mnogo manje prema sobnom zidu 8 u čijoj je blizini postavljen radiator.

Zadnji zidovi 5 šupljeg tela 1 okrenuti sobnom zidu su, kako se iz sl. 3 daje videti, tako izvedeni, da je pri tome izbegnuto, da suprotni zidne delovi budu u bliskom rastojanju jedan prema drugom, da nebi obrazovali uzani vertikalne cevi, kojima bi bilo pojačano penjanje vazduha na više. Naravno da se ne može sprečiti, da vazduh, koji se nalazi između zadnje strane radiatora i sobnog zida 7 struji na više; ali ovde nedostaju uzani međuprostori koji se nalaze kod poznatih radiatora, iz-

među vrelih zidova, čime se vazduh velikom brzinom tera na više. Pri tome se zračno dejstvo graničnih zidova 2 ne kviri jer ove površine tako leže jedna pored druge, da se ne zrače uzajamno već su njihovi toplotni zraci upravljani prema unutrašnjosti sobe koja se greje.

Članovi radiatora opisane vrste mogu na veoma prost način biti izvedeni sa mnogo tanjim zidovima, no što je to do sada bilo moguće kod radiatorskih članova iz livenog gvožđa.

U konstruktivnom odnosu mogu radiatorski članovi mnogostruko biti menjani. Članovi mogu imati nastavke rebara sa strane, kako pokazuje sl. 3, tako da rebara (idu dalje) prelaze sa obe strane od rebara 2. Mogu i dva i više članova biti izvedeni ujedno u jednom komadu. Ako radiator opisane vrste stoji slobodno u kakvom većem prostoru, dakle nisu postavljeni u blizini kakvog zida, to mogu, kako je već ranije pomenuto, biti snabdeveni rebrima s obe strane. Rebra takođe ne moraju biti potpuno vertikalna, mogu biti i približno vertikalna ili ma kako izvijena.

Patentni zahtev:

Radiatorski član, koji se sastoji iz vertikalnog, cevastog, sa podužnim rebrima snabdevenog šupljeg tela, koje ima gore i dole po jedan deo za horizontalno sastavljanje, naznačen time, što je presek šupljeg tela duguljastog u suštini trouglastog oblika i gornji i donji sastavci idu u pravcu ravne granične površine postavljene prema prostoru za grejanje i snabdeveni rebrima tako da radiatorski članovi, ako se međusobnim spajanjem zavrtnjima poređaju jedna pored drugog, daju radiator, čiji članovi okreću jedan drugom svoje uzane strane ili samo ivice, a površine snabdevene sa rebrima leže u jednoj ravni.

Fig. 1.

Fig. 2.

